

Vi utvecklar och stöder diakoniarbetet i Thailand

Ge oss i dag vårt dagliga bröd

I Kambodja uppmättes i år de hetaste temperaturerna på 170 år och värmerekord slogs över hela Asien. Majoriteten av befolkningen i Kambodja, Nepal och Myanmar bor på landsbygden och är beroende av att årstiderna växlar och att regnen kommer i rätt tid. Allt oftare skakas nu den grundläggande tryggheten för samhällen och familjer när skörden inte kan skördas i tid eller när skörden inte kan skördas alls.

Inbördeskriget i Myanmar driver människor från sina hem för att söka skydd både inom och utanför landets gränser. På landsbygden har skolorna varit stängda i tre år och gudstjänster har inte kunnat hållas i kyrkorna. Som alltid i konflikter är det de mest utsatta som först blir utan mat och tak över huvudet.

I bönen Fader vår lär Jesus oss att be om vårt dagliga bröd. För många är denna vädjan mycket konkret, en bön som söker och kräver rättvisa. Bönens ordalydelse påminner oss också om vårt ansvar. I bönen ber vi inte "ge mig mitt bröd", utan den talar om vårt bröd. Brödet är gemensamt, givet för att delas.

Bönen om vårt bröd och dess delande påminner oss också om den gemenskap till vilken Kristus kallar alla människor. Vid bordet där händer bryter och delar ut bröd till andra, kan hoppet om fred stärkas.

Kom i höst med och stöd vårt arbete i Asien, så att brödet kan delas, så att det mitt i kriser finns tillräckligt med mat och så att möjligheterna till ömsesidig gemenskap, försoning och hopp kan stärkas.

Vänliga hälsningar,

Tero Massa

Regionchef för arbetet i Asien

Fino träffade sin mamma efter 10 år

Weerapat, med smeknamnet Fino, går första året på högstadiet (motsvarar årskurs 7 i Finland) i provinsen Ubon Ratchathani. Hans föräldrar skilde sig när han var 3 år gammal. Mamman lämnade honom hos hans farmor och farfar. Hans pappa sitter i fängelse. Mamman är nu omgift och har en ny familj. Under alla dessa år har mamman skickat pengar så att farföräldrarna har kunnat ta hand om Fino, men hon har inte haft möjlighet att besöka honom på 10 år. Det är cirka 650 km mellan Finos hemort och mammans arbetsplats i Rayong. Farmor och farfar är som föräldrar för Fino och de har skött alla uppgifter som hör till föräldrarna, även om de redan är gamla.

I juli ordnade diakoniarbetet, som går under namnet "Starka och trygga familjer", ett idrottsläger för fadderbarnen i provinsen Rayong. När Finos mamma fick höra av farföräldrarna att Fino skulle delta i lägret i Rayong, kontaktade hon frivilliga från församlingen som i sin tur tog kontakt med fadderbarnsarbetaren Pang. Tillsammans ordnade de så att mamman kunde träffa Fino på lägret.

Mamman kom till lägerplatsen den sista dagen av lägret, strax innan vi skulle åka hem. Pang fanns på plats när mamman anlände. Fino hade inte träffat sin mamma på 10 år. Det var rörande att se detta möte och att få vara en del av det. Vi är stolta över att vårt arbete kunde möjliggöra ett sådant möte. Det var fantastiskt att mor och son fick träffa varandra efter så lång tid. De kramade om varandra och visade sin

kärlek till varandra. Det fanns mycket skratt och även några tårar under mötet. Detta är en fin berättelse som vi vill dela också med er som är våra understödare. Det är ni som gör allt detta möjligt.

Text: Kirsi Salmela

Ett familjeporträtt: på främre raden ses mamman, Fino och farmor, och på bakre raden står mammans nya man med deras barn.
Foto: Samarbetspartner